

erkender gerne, at det er ønskeligt at være saa liberal som muligt, at reducere Taksterne, hvor det kan lade sig gøre, men jeg tror, at det vil være ulogt at gøre alt for store Spring. Jeg tror derfor ogsaa, at de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, vistnok i det store og hele have truffet det rette. Hvis man vil begynde at stille Krav om yderligere væsentlige Reduktioner, saa vil det let medføre, at man trækker hver til sin Side, og at der vil blive forlangt Medsættelser saa at sige paa alle Punkter. Det viste sig allerede ved de Udtalelser, der kom fra de to ærede Medlemmer fra Randers Amt og Kjøbenhavn. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard) vilde have nedsat Taksterne for Personbefordring paa kortere Afstande, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) paa længere Afstande. Der opstaar saaledes en Vækselvirkning, saa vi til Slutning komme til at føre fuldstændig gratis. — Jeg er enig med det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds deri, at det vistnok er en meget tvivlsom Foranstaltning, at ophæve den hidtilværende Ret til at sende tomt Returgods frit tilbage. Jeg erkender, at denne Begunstigelse i og for sig er irrational, men det gaar med den som med saa mange Ting i Forretningstilværelsen, at man ikke altid kan handle efter de rationelleste Principper. Navnlig da en saadan Ordning stadig har bestaaet her i Landet og Folk have vænnet sig til den, tror jeg, det vil vække meget stor Misfornøjelse, om man ophæver den. I alt Fald bør Bederlaget for Returgods sættes saa moderat, at det i Virkeligheden bliver nærmest nominelt.

Til Slutning skal jeg kun sige, at jeg ligesom det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds ikke ret vel kan forstaa, hvorfor vi skulle vente et Par Aar med at gennemføre de foreslaaede Bestemmelser. Jeg vilde anse det for ønskeligt, om haabe den foreslaaede Forandring med Hensyn til Persontariffen — altsaa Ophævelsen af Dobbeltbilletterne og dermed sammenhørende Reduktion af Taksterne — og ligeledes den i § 61 foreslaaede Forandring i Godsstariffen blev gennemført saa hurtigt som muligt. Naar vi skulle reformere paa dette Omraade, lad os saa hellere gøre det ekspedit. Jeg tror, at den ærede Minister, der — jeg gentager det — har indlagt sig Fortjeneste ved dette Lovforslags Udarbejdelse, vil vinde endnu mere Baaskønnelse, naar han hurtig og resolut gennemfører de Reformers, Forslaget behøver.

Ministeren for offentlige Arbejder (Ingerslev): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) rørte ved et Spørgsmaal, som frembyder stor Interesse, men som højt sjældent berøres i Rigsdagen. Det er Spørgsmaalet om Statsbanernes Forrentningsevne, deres Gyde til at forrente de Kapitaler, som ere satte deri. Jeg ved vel, at man ved Finanslovens første Behandling og slige højtidelige Beslignheder har fremsat nogle Ønsker om, at Statsbanerne maatte drives saaledes, at de kunne forrente sig noget bedre, men for øvrigt gaar det altid i begge Rigsdagens Ting, det ene som det andet, og ogsaa ube i Befolkningen saaledes, at man kun taler om at saa bedre Jartplaner, hurtigere og hyppigere Kørsler og flere Stationer, kort sagt flere Vækselmæssigheder — alt sammen saa billigt som muligt uden noget Hensyn til, at dette ikke kan opngaa, uden at Statsbanerne derved tage økonomisk Skade. Heller ikke i Dag have Forordningerne om ret betydelige Medsættelser — det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) der ønskede dem — ladet vente paa sig. Jeg skal senere komme lidt ind paa disse Spørgsmaal. Som fremhævet her i Lovforslagets Motiver, er jo imidlertid et af de store Spørgsmaal, til hvilke Rigsdagen skal tage Stilling, det Spørgsmaal, hvorvidt vi skulde tilstræbe en højere Forrentning end nu af den Kapital, som staar i Jærnbannerne og deres Materiel, eller om vi skulle fortsætte paa den Vej, vi hidtil have gaaet. Det er for mig ikke tvivlsomt, at ligesom Forslaget gaar ud paa, at man skal fortsætte, men dog ogsaa være forsigtig med for øvrigt at gaa til ny Bestemmelser, saaledes vil Rigsdagen ganste vist ogsaa vedkende sig, at det er den Vej, der skal gaas. De tre Talere, som jo i det hele have stillet sig meget velvilligt til Lovforslaget, have jo ogsaa erkendt dette. Nu kan man opfaae det Spørgsmaal: Kan den danske Rigsdag og den danske Administration tage den Bestemmelse, at vi ville have Statsbanerne betragtede som et Aktiv af første Klasse, at vi ville have fuld Forrentning af dem? Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds nævnedes under Finanslovbehandlingen, hvis jeg husker ret, de preussiske Statsbaner som Eksempel paa, at det kan gennemføres. Jeg vil nu stille det Spørgsmaal: Kan dette Synspunkt gennemføres hos os? Vilde det være muligt, hvis man vilde gaa den Vej, at føre en Statsbanedrift her, hvorved der kommer fuld Forrentning af de Kapitaler, som staa i Statsbanerne og deres Materiel? Jeg be-